

Chà...

PM: Nguyễn Thị [ ] [ ] [ ]

Bạn nói tết xong sẽ về chơi ba ngày. Mà không về một mình. Cùng về với bạn có thêm năm quý cô “nặng kí” và “nặng kí” hơn vì đây là lần đầu tiên họ đặt chân lên đất Pleiku.

Thế là xôn xao. Thế là chộn rộn. Bao câu hỏi cứ xoay trong đầu. Nhưng nói:

- Đất Pleiku không nói trước. Cứ để các bạn về đến đây rồi tính.

Sen bảo:

- Cũng nên hỏi ý của bạn trước chứ. Biết trước mình sắp xếp dễ hơn.

Tôi im lặng. Thế nào mà chẳng được. Mình chủ yếu là có mặt cho vui thôi. Sen thì không như tôi, bạn hỏi và phương xa trả lời chủ yếu là du lịch, thăm thú nơi này nơi kia nhưng ai cũng có tâm hồn ăn uống nên dứt khoát không bỏ qua các đặc sản của Pleiku. Nhất là rau củ quả do Sen trồng. Ái chà chà! Nghe thế Sen nhăn trán trầm nghĩ:

- Về vào dịp tết! Tết là mùa khô của Pleiku. Không đúng mùa trái cây. Tìm đâu ra xoài, mít, bơ, mận, ổi, sầu riêng... để đãi bạn? Rau vườn lúc đó cũng ít ổi. Khoai lang đã cuối mùa. Làm thế nào bây giờ?

Như có thần giao cách cảm, bạn nói:

- Không cần nhiều, lúc đó chỉ cần có chuối tiêu, đậu ván, củ mì, củ từ, củ môn và ăn cơm rau mà chính tay bạn trồng thôi...

Sen cười:

- Vậy thì tạm ổn. Vườn nhà đang có ba buồng chuối tiêu, lúc đó cũng vừa chín tới. Đậu ván đã leo giàn. Sẽ có để nấu chè nhưng chưa biết có thơm và bùi như hồi bạn về không... Đậu ván năm đó mất giống rồi, mình mới mua lại ở chợ đó. Củ mì đang đào, để nói chị Hai chừa lại hai bụi. Hai bụi là ăn một nghỉ rồi. Củ từ cũng đang mùa, sẽ để dành mấy bụi. Riêng củ môn là chịu. Đến mùa là phải đào hết, không để lại được. Thôi để xem hồi đó chợ có môn sấp không. Rau thì cải xoăn đang lên, ngọn su su lúc nào cũng có, đậu cô ve đang ra trái, rau tập tàng quơ trong vườn cũng đủ nấu canh. Vậy là cơm rau và các loại củ quả duyệt rồi chứ?

- Ủ. Nhưng phải là rau nhà nha...
- Ha ha... Không có rau nhà thì mình mua rau người ta trồng. Rau nào chả trồng ở nhà...

Bạn cười khúc khích:

- Nhỏ Sen này thiệt...
- Còn vụ du xuân thì thế nào?
- Tụi mình có gần trọn ba ngày hai đêm trong chuyến đi này. Theo Sen nên đi đâu?
- À, ngày thứ nhất buổi trưa là bún bò của chị Nhung, chiều com lam gà nướng và đi loanh quanh cho biết rồi cà phê cà pháo. Ngày thứ hai đi Măng Đen và một số điểm du lịch của Kontum. Ngày thứ ba đi Hàm Hồ ngắm sông và ăn hải sản...

- Nghe cũng hay đó. Để mình bàn thêm với các bạn...
- Hoặ là ngày thứ hai đi Bản Đôn cưỡi voi làm Bà Trưng, Bà Triệu rồi đi chơi thác. Nghỉ lại Ban Mê một tối, sáng hôm sau về lại Pleiku...

- Tour này có vẻ hấp dẫn đó... Để xem các bạn khác thế nào...

Cuộc “tám” về chuyến du xuân phố núi lần thứ nhất của bạn tạm dừng ở đó. Nghe Sen kể, tôi thoáng nghĩ đi nhiều như thế làm sao mà xơi rau củ quả vườn nhà Sen. Làm sao có thời gian khám phá ẩm thực Pleiku. Nhiều món hẳn sẽ phải hẹn dịp khác. Còn củ mì, củ từ và chuối của Sen phải đem theo nhâm nhi trên đường du lịch bụi thôi... Có hai chương trình du xuân, như vậy là khá yên tâm. Nhưng một điều cứ luẩn quẩn trong đầu tôi: Pleiku có gì mà bao người muốn đến, bao người muốn quay về?

Cảnh thiên nhiên đẹp ư? Ui, thắng cảnh Biển Hồ, ra tràm ngàm đứng nhìn non nước, con dốc đất đỏ quanh co, đồi thông và để gió thổi tung mái tóc, tung áo xống rồi lặng lẽ quay lưng. Thủy điện Yaly ư? Một vùng sông núi hùng vĩ bạt ngàn giờ con người đã phá núi ngăn sông làm thủy điện. Núi Hàm Rồng ư? Lúc bạn về đã quỳ vàng rực chắc đã tàn... Nếu xe chạy một vòng lên đỉnh may ra còn cảm nhận được một vẻ đẹp mới của núi. Một số điểm cũng có thể đến như khu du lịch sinh thái Hoàng Vân, Đồng Xanh, Diên Hồng, Về Nguồn... nhưng thời gian không cho phép. Chịu thua rồi.

Món ăn ư? Pleiku giờ rất nhiều nhà hàng. Nào là nhà hàng sân vườn, nào là nhà hàng câu cá thư giãn, nào nhà hàng có biểu diễn công chiêng, có ca sĩ hát theo yêu cầu của du khách... Và tuy là phố núi đầy nhưng nhà hàng hải sản tươi sống không hiếm. Thế nhưng bao du khách đã kháo nhau: đến Pleiku phải ăn phở khô, gà nướng, com lam; phải thưởng thức hương vị cà phê phố núi.

Phở khô Gia Lai giờ có rất nhiều quán. Mỗi quán một hương vị riêng. Bạn làm sao nếm hết? Gà nướng cũng thế. Chọn quán nào đây?

Quán cà phê ở Pleiku giờ cũng nhiều vô kể. Mỗi quán một phong cách, một cách chế biến và một số lượng khách riêng. Trong bài thơ: “Ly cà phê buổi sáng” của bạn có đoạn:

Trên đường đi mỗi bữa
Ghé tiệm cà phê quen
Một ly đầy không sữa
Nghĩ thôi cũng đủ thèm

(Song Thy)

Úi chà, gu cà phê của bạn hơi lạ lắm với dân Pleiku. Biết chọn quán nào giữa ma trận các quán cà phê Pleiku?

Cảnh, âm thực, khu du lịch ở Pleiku quanh quẩn chỉ có thế. Du khách nào muốn trải nghiệm phố núi ban đêm e hơi khó. Pleiku giờ vẫn là một thành phố ngủ sớm. Độ mười giờ đêm nhà nhà đã đóng cửa im ỉm, phố đã vắng tanh, không náo nhiệt như Ban Mê Thuật. Muốn ăn khuya chắc phải dạo Chợ Đêm...

Pleiku là thế! Không có nhiều quán bar, vũ trường, nhà hàng, khu vui chơi núp chân người trẻ. Không có gì thật nổi trội ngoài khí trời mát mẻ và đường phố thoáng đãng. Sao ai xa Pleiku cũng luôn nhớ, muốn quay về và luôn mong có dịp rủ bạn cùng về? Phải chăng đó là nỗi nhớ: “Tùng hốc cây, góc phố, tên đường/ Tiếng rao hàng ước dẫm những đêm sương” và nhất là nỗi nhớ “Bằng lăng tím thướt tha dáng ai bên giáo đường chiều chủ nhật” (Châu Thị Cẩm Liên, Trà Vinh yêu thương)?...

Bạn sắp trở về. Và Pleiku lại nôn nao đợi, xôn xao nhớ...

Nguyễn Thị Đức - 12/2015